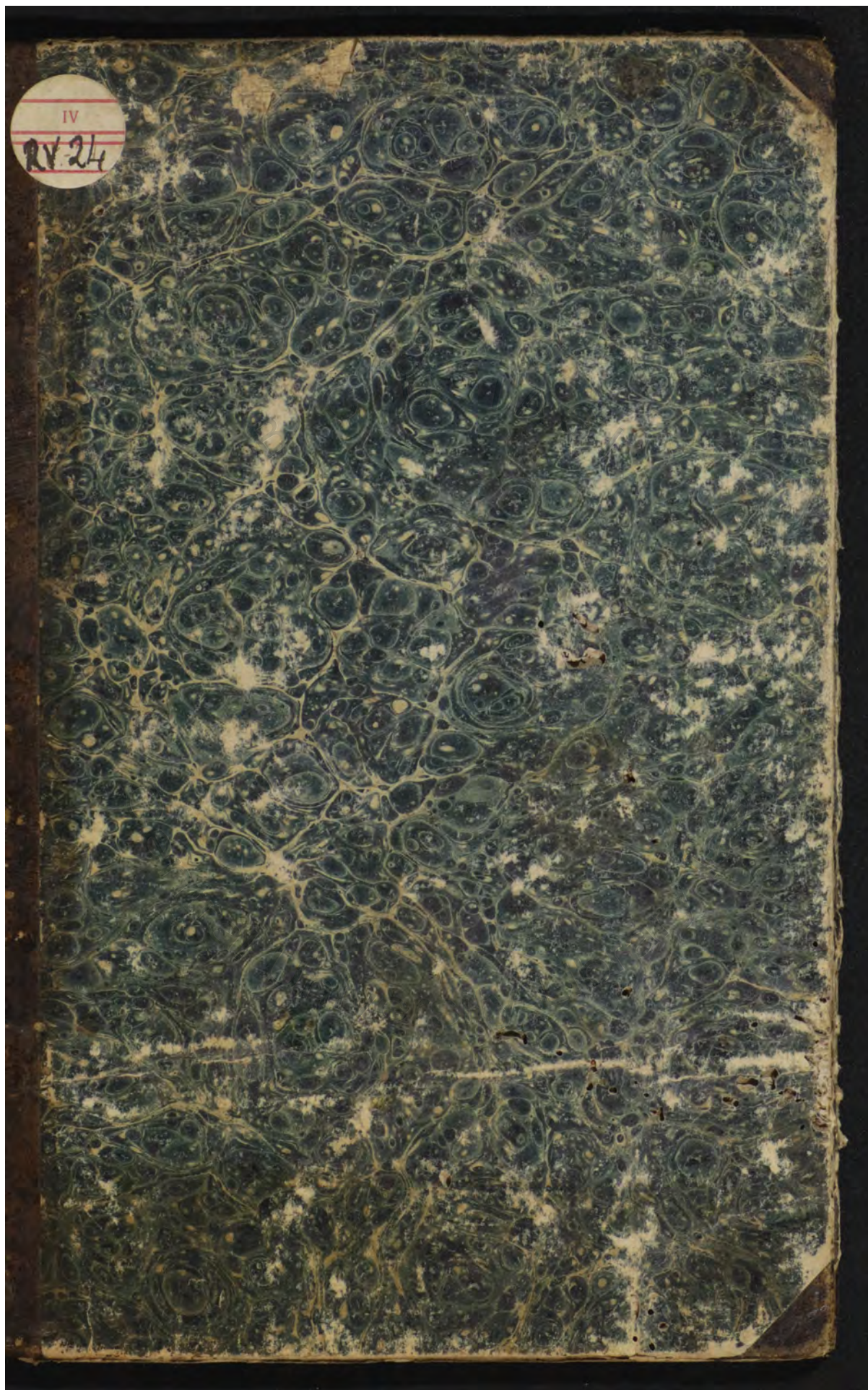

IV
RV 24

B C U I A S I

Proprietatea Bibliotecii
Universității Iași

R.V. IV-24

Central University Library Iași

3-2

68

Atanas Kypar. Eas. A epi'as M C
ap' epi'as d'he. In' l'as 1844 m'az

B C U I A S I ¹⁷ Kōtaw d'hiag

~~157~~

Central University Library Iasi

B C U I A S I

Central University Library Iasi

BRV. III. H. 315-16

nr. 1052

lgsa 2 f. melior.

Total BRV plus 1 f. la fine

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
 ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
 ΙΩΑΝΝΟΥ
 ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ.
 ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΑΛΕΞΑΝ-

ΔΡΕΙΑΣ

ΚΥΡΙΟΥ

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΚΡΗΤΟΣ.

ΚΑΙ

ΝΥΝ ΠΡΩΤΟΝ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

ΜΕΤΑ ΤΙΝΩΝ ΠΡΟΣΕΗΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΝ,

ΦΙΛΟΤΙΜΩ ΔΑΠΑΝΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

ΘΩΜΑ ΜΠΟΥΓΓΙΟΥΚΗ

ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΥ.

ΕΝ ΙΑΣΣΙΩ

1819.

ΕΝ ΤΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

SECRET

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

R.H. - 142

Biblioteca Universitäts- und

$$\bar{V} = 24$$

1892

2417

11

Digitized by Google

129.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ψεων διασώσαντες ἦν ἐλάβομεν πίσιν ἀδλοφόρε, ἀκηλί-
δωτον ἀπάσης, ἐπερχομένης αἰρέσεως.

Δόξα ἡχος πλ. α.

Ως ἀληθῶς τὸν πολῦτιμον μαργαρίτην ἐμπορευσάμενος
τὴν ψυχὴν σε εἰς περιποίησιν ἔδωκας τρισμάκαρ χαίρων,
ὡς τραπεζίτης τῆς Τραπεζῆντος ὁ μέγιστος πολίτης, καὶ τῆς
ἄνω Δακίας ὁ ἀντιλήπτωρ. Διὸ νῦν εὖρες μισθὸν τῶν
καμάτων σε, βασιλείαν τὴν διαιωνίζουσαν, παρὰ Χριστῆ τῷ
Θεῷ, τῷ σεφανέντος ὑμᾶς τὸς ἀθλήσαντας ὑπὲρ εὐσεβείας
καὶ πίσεως, μέχρις αἵματος, ἀθλητὰ παναοίδιμε.

Καὶ νῦν ἡχος πλ. δ.

Οτε τὸ Πνεῦμά σε κατέπεμψας Κύριε, καθημένων τῶν
Ἀποστόλων τότε οἱ τῶν Ἑβραίων παῖδες θεωρῶντες ἐξίζαν-
το θάμβει. ἤκθον γὰρ αὐτῶν φθεγγομένων ἐτέραις ξέναις
γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐχορήγει αὐτοῖς, ἰδιῶται γὰρ
ὄντες ἐσοφίσθησαν, καὶ τὰ Ἑθνη πρὸς πίσιν ζωορήσαντες
τὰ θεῖα ἐρητόρευν. διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμέν σοι· ὁ ἐπὶ γῆς
ὁφθεῖς, καὶ ἐκ τῆς πλάνης σῶσας ἡμᾶς, Κύριε δόξασοι.

Εἰσοδος τὸ Φῶς ἱλαρὸν. καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐα το ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ
συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα
ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκροᾷ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέ-
τωσαν τὸς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκ-
σάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες,
καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξά-
μην, ἵνα γνῶτε καὶ πιεῖσθε καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπρο-
σθέν μου ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμε ἐξαι. Εγὼ ἀ-
νήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνειδίσα, καὶ ἐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἄλλότρι-
ος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι
ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαι-
ρέμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός, ὁ λυτρωμένος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀψηται αὐτῶν βά-
σανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐ-
λογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν. Καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία
σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀνθρώ-
πων

πων εἰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτὸς, καὶ εὗρεν αὐτὸς ἀξίους ἑαυτῷ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτὸς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὸς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψῃσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμῆνται. Κρινῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσῃσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὸς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσασιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενῶσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῷ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῷ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ ἀνάγνωσμα

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ. Διὰ τῆτο λήφονται τὸ βασιλείον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τῆς κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτὸς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῷ, καὶ ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, Ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν, συνεκπολεμήσῃ δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τὸς παράφρονας. Πορεύσονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύνελς τόξος τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν αἰῶνται. Καὶ ἐκ πετροβόλς θυμὸς πλήρεις ῥιπήσονται χάλασαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσασιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιμήσει αὐτὸς· καὶ ἐρημώσῃ πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκῶσατε ἐν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασαὶ περὰ τῶν γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατῆντες πλήθους καὶ γεγυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου.

Εἰς τὴν λιτὴν σιχηρὰ ἰδιόμελα. ἤχος α'.

Χρεωστικῶς ἐτελέσμεν τὴν μνήμην σε Ἰωάννη πανένδοξε, καὶ γὰρ ὥφθης ἀκραιφνῆς, στρατιώτης τῆς λόγος τῆς πίστεως, φανλήσας ἐν τῷ σκάμματι τῆς μαρτυρίας, τὴν δεισιδαιμονία μορφήν τῆς ἀσεβείας, νικητὴς τε ἀπεφάνθης ἀήττητος, διὸ αἰτῶμέν σε, οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην σε, ῥυσθῆναι

ναι πειρασμῶν, καὶ πάσης κακώσεως.

ἤχος 6.

Τὸ ἀθλητὴ Ἰωάννης ἡ μνήμη ὡς μῦθον ἐκκενέμενον σήμερον ἀνέτειλεν, ἐν τῇ πόλει Μολδαβίας, τὰς πιεὺς σελαγίζουσα τοῖς θαύμασι, διὸ καὶ χαῖρει κατέχευσα, θησαυρὸν ἀκένωτον τὸ πολὺ ἀθλοῦ δέμας αὐτῷ.

Δόξα ἤχος πλ. δ.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλιθεὶς ἀθλοφόρε τῷ Χριστῷ, καὶ λογικὴν λατρείαν, μυσικῶς ἐκτελῶν, τῇ δυνάμει αὐτῷ, ἡσυχνας γλωσσαλγίαν αἰρετικῶν, καὶ ἀπηνειαν ὀθωμανικῆς τυραννίδος, εἰς ἑδὲν ἐλογίσω. Διὸ θῦμα εὐπρόσδεκτον καὶ ὁλόκληρον ἱερεῖον τῷ τυθέντι διὰ σὲ προσαχθεὶς, εἴληφας τὰς σεφάνους τῆς νίκης Ἰωάννη παρὲνδοξε. καὶ τῆς αἰῶν ὁμηγύρεως τῶν μαρτύρων συνήφθης, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχέθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιίας. γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς θεογνωσίας. ἐκεῖ κατεδίκασε τὰς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τὰς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. τότε κατηργήθη ἡ ἀφωνία πρὸς τιμωρίαν, ἄρτι καινεργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν εἶχον εἰρηρὰ προσόμοιε ἤχος πλ. α.

Χαίροις ἡ τῶν μαρτύρων κρηπίς, τῶν Μολδοβλάχων θησαυρὸς ὁ ἀσύλητος, ὁ σύλος τῆς εὐσεβείας, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καιροῖς, καὶ τῶν λυπεμένων ἡ παράκλησις. Σοτζάβης ὁ πρόμαχος, κρατερός καὶ ἀνίκητος, τῶν ἀρρώσεντων ἰατρός ὁ πανάριος, τὸ ἀείζων, ἐκμαγεῖον τῷ Πνεύματος, χάριν ἀπομαξάμενον, δι' ἧς τὰς προσρέχοντας, τῷ ἱερῷ σε καὶ θεῷ οἴκῳ φωτίζεις μακάριε, παρέχων πλεσίως, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, ταῖς σαῖς δεήσεσι.

εἰχ. Αἰκίος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ λιβάνῳ

πληθυνθήσεται.

Χαίροις τῶν δεομένων πηγὴ, καὶ τῶν νοσούντων ἀκεσώδυνον φάρμακον, ἀπάντων τῶν θλιβομένων, τοῖς ἐκ τῆ βίβει δεινοῖς χαρμονῇ, δαιμόνων ἡ κατάπτωσις. Χριστὸς ὁ ἀράμενος, τὸν θαντὸν καὶ σεψάμενος, τὴν ἐκκλησίαν, ταῖς

βα-

βαρκαῖς τῶν αἱμάτων σε, ὁ τὴν δύναμιν, εὐμαρῶς τροπώ-
σάμενος, πᾶσαν τῇ πολυμήτορος, καὶ τῆς πανόλβιε, κα-
ταπατήσας ἀνδρείως, τὰ μηχανήματα ἅπαντα, Χριστὸν
καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

εἰχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῇ ἐθαυμάσωσιν ὁ Κύριος.

Χαίροις Ἀγαρηνῶν ὁ δεινός, καὶ τῶν Λατίνων μεγαλό-
φωνος ἔλεγχος, τὸ ἄνθος τῆς Τραπεζέντος, ἡ Μολδοβλά-
χων χαρά, ὁ καταβυθίσας τὸν ἀλάστορα, ῥοαῖς τῶν αἱμά-
των σε, ὁ φωτίσας τὰ σύμπαντα, ταῖς σαῖς ἀκτίσιν, ὁ πολ-
λῶν λυτρώσάμενος, ὡς ὑπέρμαχος, δυσμενῶν τὰς προσρέ-
χοντας, πάντας καὶ ἰκετευόντας, τυχεῖν παρακλήσεως,
διό σε μάρτυς αἰτέμεν, τῇ παραδείσῃ οἰκήτορας, ἡμᾶς ἀ-
ξιώσαι, τὰς γεραίροντας προθύμως, τὴν θάαν μνήμην
σε.

Δόξα. ἤχος β΄.

Προφητικῶς τρισμάκαρ, ὁ τῶν θαυμάτων σε φθόγγος,
τῇ κόσμῳ εἰς πάντα ἐξῆλθε τὰ πέρατα, καταβροντήσαντος δέ
σε τὰ ὅλα τῇ εὐσεβῆς Μολδοβλάχων Ἡγεμόνος, σπεδῇ πάσῃ
ὡς κειμήλειον πολύτιμον, ἀπὸ Λευκοπόλεως, ἀναλώμα-
σι γενναίοις καὶ πομπαῖς ἐνθέοις, εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῇ πόλιν
μετεκόμισε τὸ ἐνθεον σῶμά σε. ὁ προσκυνῶντες καθεκά-
σῃν, πηγὰς ἱαμάτων ἀρρύνεθα, παρὰ Χριστῇ τῇ Θεῷ, τῇ
σωτήρῳ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Τριάδα ὁμοῦσιον ὑμνολογήσωμεν, Πατέρα, καὶ Υἱόν,
σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. ἔγω γὰρ ἐκήρυξαν πάντες οἱ Προφή-
ται, καὶ Ἀπόστολοι μετὰ Μαρτύρων.

Ἀπολυτίκιον ἤχος δ΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Τὴν δυσώνυμον πλάμην σόφως διηλέξας, καὶ παναγίαν
Τριάδα διακρύψας τρανῶς, μαρτυρεῖς τὸν καλὸν δρόμον τε-
τέλεκας, καὶ ἀνέδραμες Χριστῷ, ὡς σεφανίτης ἀθλητῆς
πανένδοξε Ἰωάννη· ὃν μὴ ἐλλιπὴς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν
πίζει τιμώντων τὴν μνήμην σε.

Δόξα. καὶ νῦν, τῆς εορτῆς. Εὐλογητός εἰ Χριστὸς ὁ Θεός.

*Εἰς τὸν ὁρθρον μετὰ τὸ Θεὸν Κύριος, τὸ ἀπολυτίκιον τῇ Ἁγίᾳ δις,
καὶ τῆς εορτῆς ἀπὸ τῆς.*

Μετὰ τὴν ἀ. εὐχολογίαν. κἀδισμα ἤχος γ΄.

ἑίας πίσεως ὁμολογία.

Μέγα καύχημα, τες σὲς ἀγῶνας, εἰς ὑπέμεινας ὑπὲρ ἀ-
γάπης, Χριστέ μὴ δειλιάσας κατέχομεν, ὁμολογήσας αὐ-
τὸν κατενώπιον, τῶν δυσεβῶν Ἰωάννη μακάριε. ὅθεν ἐν-
δόξε αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἐκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Ἀόξα, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἡχος πλ. δ. Τὸ προσαχθέν μυσικῶς.

Μετά τὴν ἔγερσιν Χριστέ, τὴν ἐκ τῆ τάφου, καὶ τὴν πρὸς ὕ-
ψος Οὐρανῶν, θείαν Ἀνάληψιν, τοῖς Θεόπταις τὴν δόξαν
σε κατέπεμψας Οἰκτιρῶν, Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαινίσας τοῖς
Μαθηταῖς. ὅθεν ὥσπερ κιθάρᾳ μεσοργικῇ, πᾶσιν ἐτρα-
νολόγησας, τῷ θεῷ πλήκτρῳ μυσικῶς, Σῶτερ τὰ ἀπηχή-
ματα, καὶ τὴν οἰκονομίαν σε.

Μετά τὴν 6' σχολογίαν κᾶθισμα ἡχος πλ. δ.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Αρισεύσας ἀνδρείως κατὰ παθῶν, τῆ σὲ πόνος ἐκτήσω τὰς
ἀμοιβὰς, πηγάξῃν ἰάματα, Ἰωάννη μακάριε, καὶ τες βο-
ῶντας πόθῳ, ὁμῆ τε καὶ δάκρυσι, πολλῶν περιζάσεων,
αἰεὶ ἀπαλλάττεσθαι, ὅθεν ἡμεῖς μάκαρ σοὶ προσπίπτομεν
πάντες, ῥυσθῆναι τῶν θλίψεων, ἐκ καρδίας θεόμενοι, πρέ-
σβευε χριστῷ τῷ θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Ἀόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσαχθέν μυσικῶς.

Οὐ τῆ Σωτῆρος ἐρασαί, χαρᾶς ἐπλησθήσαν, καὶ θάρσος
ἔλαβον ἐφ' ἐν οἱ δειλιῶντες, ὡς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σή-
μερον κατήλθε, καὶ ἔξη ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν μαθητῶν, καὶ
ἄλλος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τες Λαῖς, γλωσσαι δὲ διεσπάρη-
σαν, ὁρώμεναι ὥσει πυρὸς, καὶ τέτρες εἰ κατέφλεξαν, ἀλλὰ
μᾶλλον ἐδρόοισαν.

τὴν πολυθέλειον κᾶθισμα ἡχος α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τὰ θαύματα τὰ σά, εὐφημῆσαι ἐνδόξως, ἡθροίσθημεν
σοφέ, ἀλλὰ πάρεξον λόγον, ἀξίως τῶν ἀγώνων σε, προ-
σκομίσαι τὸν ἔπαινον, ὃν σοι πλέκεις, καὶ τῶν ἀγγέλων
χορεῖσθαι τὴν πανέορτον, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελεῖσαι, ἣν
πάντες ἐορτάζομεν.

Ἀόξα Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς, ἡχος ὁ αὐτός.

Ιδὲ προφητικαί, περαιῶνται προρρήσεις. ὁ τέτρες γὰρ α.
γαῖ.

ἀμυδραῖς ἐκκαλύψας, μελλόντων τὴν δῆλωσιν, ὡς Θεὸς ὁ Παράκλητος, νῦν ἐκκέχυται, τοῖς Ἀποστόλοις πλυσίως. διὰ τούτων δέ, καὶ τοῖς πιστῶς προσκυνέσι, Τριάδα τὴν ἀκτισον.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ πρῶτον ἀντίφωνον τὸ δ' ἦχος.

Προκείμενον. ἦχος δ' Ἀΐκαιος ὡς φοινῖξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

εἰς. Πνευματικός ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῆ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ ὁρθρὸν. Ἐκ τῆ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῶν μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἐπιβαλέσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας.

ὁ Ν' Ὑσμῶς.

Δόξα. Ταῖς τῶ ἀδελφότητι προσβίαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου προσβίαις.

Εἰτα Ἐκλήσονται ὁ Θεός. καὶ τὸ ἰδιόμελον ἦχος β'.

Χαριτώννυμε Ἰωάννη, Θεσαυρὸς ἀκένωτος ἀνεδάχθης τῷ κόσμῳ, Χριστὸς γάρ σε σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἡ συμφώνως οἱ πιστοὶ γεγηθότες ὑμνεῖμεν τὰς ἀγῶνας τῶν ἀδελῶν σε.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τὸ Ἄγιον εἰς ε. ὃ ἡ ἀκροστιχίς.

Λόγοις σε κλεινοῖς δεῖ Ἰωάννη μέλλειν

Ωδὴ α'. ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπροῖς ἔδει σήμερον, κεκοσμημένους χαρίσμασι, καὶ ἁσματα εὐήχα, κοσμησάι ἔχοντας, νῦν παρέσεσθαι, ὑμνεῖσαι κατ' ἀξίαν, τὸν μεγαλοκήρυκα τῷ Παντοκράτορι.

Οὐρανὸς ἐφρίξε, τὸ θαρσαλαῖον σε φρόνημα, καὶ πόδον ὃν ἐσχηκας, λαβεῖν τὸν σέφανον, καὶ ἐβόησεν, ἔστος ἐξὶν ἐκλίθῃ, διό πῦρ καὶ βέλεμα, ἐδόλωσ δέδοικεν.

Γηθόμενος ἔτρεχες, ὦ Ἰωάννη τὸ σάδιον, τὰς κόσμος ἡ δύστητας, εἰς νῦν μὴ θέμενος, καὶ συρόμενος, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, πιτεύω ἐκραυγάζες, γίνωσκε τύραννε.

Περὶ τῆς.

Οὐκ ὑπερβέβηκας, ὅσους βροτοὶ ἐπισάμεθα, καὶ γὰρ μόνη τέτοκας, μείνασα ἄφθορος, τὸν φιλάνθρωπον, υἱὸν πατρὸς ἀνάρχου, ὃν μόνον θεάσασθαι, τρέμειν Ἀγγελοι.

Ωδὴ γ'. Τὸς σὺ ἡμολόγες

Ἰσον τὸν Υἱὸν Πατρὶ κηρύξας, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον σαφῶς, Υἱὸν συνδοξαζόμενον, εἰ καὶ τὸν τρόπον κέκτεται, τῆς θείας ἐκπορεύσεως, ἐκ τῷ Πατρὸς μόνῃ πάνσοφε.

Συρόμενος ἔχαιρες παμμάκαρ, τὴν πᾶσαν ἐλπίδα πρὸς Θεόν, ἔχων τὸν σεφανεστάσε, ὃν καὶ φαιδρῶς ἐκήρυξας, Ἀγαρηνῶν σκοτομαίναν, ἐκμυκτηρίσας πανεύφημε.

Ιωάννην ἅπαντες συμφώνως, αἰνέσωμεν σήμερον πιστοί, ὃν περ Θεὸς ἐδόξασε, παρέχων πᾶσιν ἰασιν, τοῖς προσιῶσι δάκρυσι, τῇ μυροθήκῃ τῆς σώματος.

Θεοτοκίον.

Κόρη τὰ μνημόσυνα τελάντες, τὲ θάε Σοτζάβης ἀρωγῇ, ὡς τὸν Θεὸν κυήσασα, Λόγον Πατρὸς ὑπάρχοντα, λόγον εἰπεῖν ἐπάξιον, τῷ ἀδελφοφύρῳ ἀξιώσον.

Κάθισμα ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηνεκῶς, ὑπὲρ φύσιν ἐπάθλων παρὰ Θεῷ. ἀξίως ἐπέτυχες, Ἰωάννη πολυάθλε, εἰς ὃδὲν γὰρ θέμενος, τῶν ἀθέων τὸ φρούαγμα, ἑαυτὸν βασάνοις προθύμως ἐξέδωκας, ὅθεν ὑπομάνας, σπαράγματα καὶ σκεβλώσεις, καὶ ἀδικον θάνατον, τῷ Χριστῷ συνδεδόξασαι ἀρμοζόντως μακάριε, πρόσβενε ἐν αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Δόξα· καὶ νῦν. τῆς ἐορτῆς. ἤχος ὁ αὐτός.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα νῦν κατελθόν, ἐπὶ τὰς ἀποστόλους εἶδα πυρὸς, θάμβος ἐπλήρωσε, τῶν ἐθνῶν τὰ συστήματα. ἐν γὰρ γλώσσαις λαλόντων, πυρίναις φιλάνθρωπε, τὴν ἰδίαν ἑκάστος, διάλεξιν ἤκεν. Ὅθεν καὶ τὸ θαῦμα, τοῖς ἀπίστοις ὡς μέθῃ, πιστοῖς δὲ σωτήριον, ἀληθῶς ἐγνωρίζετο. Διὰ τὸτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σε Χριστὲ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτέμενοι, καταπέμψαι πλυσίως τοῖς δέλοις σε.

Ὡδή δ'. Τὴν ἀνεξιχνίασιν Θεῖαν βελήν.

Ἀἥρως τὰ φρούαγμα Ἀγαρηνῶν, ἔδειξας παλαιὰς λαμπρότατα, ἃς καταπτύξας, ἀνεβόας τῷ Χριστῷ, ἃ ποτέ σε ἀρνήσομαι, μάλα χαίρω γὰρ μασιζόμενος.

Εθαύμαζον βλέποντες μαρμαρυγὰς, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ οἱ δῆμιοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων, τὴν παννύχιον χαρὰν, καὶ ἐνδοθεν τηκόμενοι, πάσῃ τῇ νυκτὶ πάντες ἔτρεμον.

Ιασιν λαμβάνουσιν οἱ εὐσεβεῖς, μάκαρ προσιόντες τῷ οἴκῳ σε, ὅσα γὰρ θέλεις, ἐκτελεῖς παρὰ Θεῷ, ἔχων τὸ κράτος πάνσοφε, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυώπησον.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας κόρη Θεῷ, τέξασα τὸν κτίστην τὸν ἴδιον,

()

9

τὸν πρὸ αἰώνων, γεννηθέντα ἐκ πατρὸς, ὃν πάντα γνεῖσκε
τευε, πειρασμῶν ῥηθῆναι τὰς δέλεις σε.

Ῥδὴ δ. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Ο λόγος σε ἄλατι, ὡς Ἰωάννη ἤρτυται, ὡς τῷ Θεανθρώπῳ
θεῖοι λόγοι, μέτρια μάκαρ λαλεῖν διδάσκουσιν, ὅθεν σε
ταῖς θεαῖς διδασκαῖς, δαιμόνων ἐμάραντας, τὰ φρυάγμα-
τα πάνσοφε.

Ι θύνας τὸν βίον σε, κατὰ Χριστὸν αἰσθίμε, σκευὸς δεκτι-
κὸν ὄντως ἐγένε, τῶν χαρισμάτων τῷ Θεῷ Πνεύματος, δι-
ὲ καὶ ἡξίωσαι λαμπρῶς, μαρτυρίᾳ σέφανον, ἀνδρικῶς ἀ-
νακτήσασθαι.

Σ οφῶς τὸν πολέμιον, καταπαλαίσας λόγοις σε, ῥείθροις
σῶν αἱμάτων κατεκλύσω, καὶ ἀνεφάνης ἐν τοῖς ἐσχάτοις
καιροῖς, ἔτοιμος τοῖς χρήσσει λιμὴν, χάριν τῶν θαυμάτων
σε, ἀεννάως δωρέμενος.

Θεοτοκίον.

Δ οχεῖον πανέντιμον, σὲ παναγία ἐγνωμεν, δρόσον τε βα-
σάσασαν τὸ μέλι, ἄρτον Ἀγγέλων Χριστὸν τὸν Κύριον,
πάντως ἅπας νῆς ἱλιγγιά, κόρη πῶς ἐχώρησας ἐννοῆσαι
τὸν Κύριον.

Ῥδὴ ε. Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Ε φάνη νῦν ὡς φιλέορτοι, ἡ μνήμη Ἰωάννη τῷ μαρτυρῶς,
ἀρωματίζουσα, τῶν εὐσεβῶν τὰ συστήματα, διὸ αὐτὸν ἐν ὕ-
μνοις δεῦτε τιμήσωμεν.

Ι δεῖν νῦν μάκαρ ἡξίωσαι, τὴν δόξαν τῷ Θεῷ ἣν ἐκήρυττες,
μέσον ἱστάμενος, Ἀγαρηνῶν πανσεβάσμιε, ὦν τὴν θρησκεί-
αν πᾶσαν ἡλεγξας ἄριστα.

Ι δέ σοι μάκαρ προσπίπτομεν, οἱ δέλοί σε θερμῶς ἐκβο-
ῶντές σοι, σῶσον πανεύφημε, καὶ γὰρ δαιμόνων γεγονα-
μεν, παρατραπέντες λόγῳ πνεύματος παίγνιον.

Θεοτοκίον.

Ω ράθης κόρη παλάτιον, Χριστὸν τὸν Βασιλέα χωρήσα-
σα, ὃν περ τὰ σύμπαντα, πάντα χωρῆσαι ἐδύνανται,
διὸ εκπλήττει πάντας τὰ σὰ τεράσια.

Κοντάκιον.

Τ ῆς λαμπρὸς ἀγῶνας σε ἀνευφημῶντες, ἐκ Θεῷ λαμβάνο-
μεν, τὰς ἀντιδόσεις φαεινέ, καὶ γὰρ λαμπρύνεις τὰς ψάλ-
λοντας, ὡς Ἰωάννη μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ὁ οἶκος.

Τὸν ὀπλίτην Χριστὸν τὸν σεφρότατον, καὶ γενναῖον τῆς πί-
ξεως πρόμαχον Ἰωάννην, Πισοὶ, τὸν Νέον Μάρτυρα, ἐν
ἀσμάτων ὥδαῖς εὐφημήσωμεν. ὅτι παρὰ νόμῳ Τυράννε
τὴν δυσσέβειαν καταπτύσας, τὴν ἀληθῆ τὴν Χριστὸν πίξιν
ἐν μέσῳ πολλῶν μετὰ παρόρησίας ἐκήρυξεν, ἔπτοηθεὶς ἀ-
πειλὰς, ἐδὲ βασάνης ἐπαγομένης δειλιάσας ὁ αἰοίδιμος.
Ὅθεν καὶ γενναίως τὸν τὴν μαρτυρίαν δρόμον τελέσας εἰς ἑ-
ρανὸς ἀνέπτυ, κακείσε βραβεῖα νίκης καὶ θαυμάτων χά-
ριν παρὰ τῆς ἀθλοθέτης Χριστὸν ἀπείληψε, τῆς ἰᾶσθαι τὰς
τῶν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων νόσους τῶν μετὰ πίξεως αὐτὸν
ἐπικαλεσμένων, καὶ λαμπρύνειν τὰς ψάλλοντας, ὧς Ἰωάν-
νη μαρτύρων τὸ καύχημα.

Τῇ πέμπτῃ μετὰ τὴν Πεντηκοστὴν, ἐορτάζομεν τὴν μνήμην τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξης μεγαλο-
μάρτυρος Ἰωάννης τῆς ἐκ Τραπεζούντος, ἀθλήσαντος ἐν Λευκοπόλει.

Ἐχὺ μὲν ἡ γῆ ἡ τῶν Μολδαβῶν Μάρτυς,

Αἰψάρον τὸ σὸν, κείμενον ἐν Σατζάβη.

Ἐχὺ ἄρανός τὸ ἱερόν σου Πνεῦμα,

Ἐνατερίζον, τῇ πανσέπτῃ Τριάδι.

Κτάνεν ἐν δευτέρῃ σκιόφοροισι τῶν Ἰωάννην ἄορ χαλκῶ.

Ταῖς αὐτῇ ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Αγαπήσας ἀκλινῶς Θεὸν τὸν κτίστην σε, μάρτυς ἀνέδρα-
μες, πρὸς αἰωνίους μονάς. Μωάμεθ ἀσέβειαν ἐλέγχων ἑ-
ψαλλες, ὑπερήμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἰ.

Νεθετῶν τε καὶ διδάσκων πανσεβάσμιε, φεύγειν θρησκευ-
ματα, Ἀγαρηνῶν ὡς μωρὰ, ἐβόας τῷ κτίστῃ σε χαίρων,
μακάριε, ὑπερήμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἰ.

Νενεχῶς ὧς Ἰωάννην τροπωσάμενος, τὰ μηχανήματα, σα-
τανικὰ σεαυτὸν, προσφέρων τῷ κτίστῃ σε, καὶ χαίρων ἑψαλ-
λες, ὑπερήμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐ-
λογητὸς εἰ.

Θεοτοκίον.

Ηχαρὰ τῶν θλιβομένων Θεονύμφευτε, χαρὰν παράχες
μοι, ὡς τῆς παντὸς ποιητὴν, γεννήσασα ἀφθορε, ἵνα κραυ-
γάζω σοι, ἀειπάρθενε, εὐλογημένος πέφυκεν ὁ καρπὸς τῆς
σῆς κοιλίας. Ὡδὴ ι. Παῖδας εἰσάγεις ἐν τῇ καμίνῳ.

Νόμῳ ἀληθῶς μάκαρ ἐδείχθης, τῆς κόσμου τὴν φαινομένην
βδε-

βδελυζόμενος, ἡδονὴν καὶ ἔτρεχες, πάνσοφε ὑπόπτερος,
πρὸς τὸν σωτῆρα Κύριον, ὃ παριζόμενος, μὴ παύσῃ ἱκε-
τεύων τρισμάκαρ, τὲ ἡμᾶς ῥυθῆναι, κακῶν ἐπερχομένων.

Μόνος ἐν τοῖς νῦν σὺ ἐνεδάξω, Μωάμεθ ὃ Ἰωάννη τὰ
θηρησκεύματα, λήρῃς καὶ φρυάγματα, μὴ ἐκδειματίζεσθαι,
ταῖς ἀπειλαῖς καὶ φόβητρα ἃ σοὶ ὁ Τύραννος, ἐδάκνυε νομί-
ζων σαλευσαι, τὸ ξερρόν τρισμάκαρ, καὶ σαθερόν τὲ τροπῆ.

Εκβασιν ἰδὼν τῶν ὀνειράτων, τρισμάκαρ ὁ Ἱερεὺς θάμ-
βος πεπλήρωτο, ἔγνω γὰρ σε δύναμιν, ἐξωσμένον ἀνῶθεν,
καὶ τοῖς πιστοῖς ἐτράνωσε, τὸ θαυματουργημα, τὸν Κύριον
ὑμνεῖσι τὸν δόντα, πρόμαχον σε μάκαρ, ἡμῶν ἄς τὲς αἰῶ-
νας.

Θεοτοκίον.

Λύσιν τῶν πολλῶν ἀμπλακημάτων, τὸ μῆλον παρθενομή-
τορ ἐπεγνώκαμεν, ὥριμον ὃ ἔτεκες, εἰς πάντων ἀνάκλησιν,
διὸ συμφώνως ἅπαντες εἰκότως ψάλλομεν, πανύμνητε παρ-
θένε Μαρία, σὺ βροτῶν ὑπάρχεις, ἁπάντων σωτηρία.

ᾠδὴ 6. Ἀπὸ τῆς γηγενῆς.

Πάντες οἱ πιστοὶ, ὑμνεῖμεν μακαρίε συνεορτάζοντες, τὰ
σεπτὰ παλαιόματα, καὶ πόνης πλείους ἕς καθυπέμεινας.
ὑπὲρ τὲ μὴ ἀρνήσασθαι Χριστὸν τὸν κτίστην σε, καὶ βοῶμεν
μάκαρ ταῖς πρεσβείαις σε, πειρασμῶν πολυτρόπων ἐκλύ-
τρωσαι.

Εχει τῶν Δακῶν, ἡ γῆ αὕτη ἄστυλον καὶ μεγαλῶνυμον,
θησαυρὸν κατέχευε, σε Ἰωάννη τὸ θεῖον λείψανον, ἐπι-
δρομὰς ἀπείρους τε ἀποβαλλόμενον, καὶ φυλάττον, ποί-
μνην χριζεπώνυμον, ἀνωτέραν δεινῶν περιβάσεων.

Ιδε σὲ νεκρὸν, εὐθὺς καὶ ἐθαύμασεν ὁ ἀξιάγαθος, Ἱερεὺς
θαυμάσιε, καὶ τῷ Λατίνῳ ἔως ἐλάλησεν, ὃ τολμηρὸν νῦν
φράσον μοι μῦθον πῶς ἔμαθες, τὸτο εἶναι, εἰς ναὸν καὶ
ἐφθασας, ὃ δὲ πάντα σὺν φόβῳ ἐτράνωσεν.

Θεοτοκίον.

Νάεσα πηγὴ, ἐγένεθ' ἀνὰ μῶμε ἀποκυήσασα, Ἰησὺν τὸν σὸν
υἱόν, σωτῆρα πάντων Θεὸν καὶ Κύριον, κρενὲς ἀφθόνους
οἰκτιρμῶν τὸν πελαγίζοντα, καὶ διδόντα, πᾶσιν ἀπολύ-
τρωσιν, τοῖς αἰτέσιν ἐκ σὲ τὴν συγχώρησιν.

Ἐκπαινετικόν.

Γενναῖες ἀκρίβητες.

Τὲ Ἰωάννη σημερον, τὴν μνήμην εορτάζοντες, ταῖς παρα-
κλήσεσι τιττε, δεόμεθα ελεῆμόν, λοιμὲν σεισμὲ καὶ θλί-
ψεων

ψεων, τὸν Ἡγεμόνα λύτρωσαι, καὶ ἅπαντας ἀξιώσον, τῆς
σης μακαριότητος ἐπαπολαῦσαι ταχέως.

*Εἰς τὰς αἰνὰς τὸ Πᾶσα πνοή. ἰσῶμεν εἶχος ἡ. καὶ ψάλλομεν τῆς ἑορτῆς εἰχηρὰ
δ. καὶ τὸ Ἅγιον εἰχηρὰ προσόμοια δ. δευτεροῦντες τὸ α'. Τῆς ἑορτῆς ἡχος α'.*

Τῶν θρανίων Ταγμάτων.

Επιπαμφλάζοντος πόλαι, πυρίνῃς ἄρματος, ὀξηλωτῆς Ἡ-
λίας, καὶ πυρίπνυς ἐν δόξῃ, ὀχόμενος ἐδήλα, τὴν νῦν ἐν
Σιών, Ἀποσόλοις ἐκλάμπρασαν, ἀφ' ὕψους θείαν ἐπίπνοιαν
ἐμφανῶς, δι' ἧς κόσμον κατελάμπρυναν.

Δις.

Ισηγορῶντες τὴν θείαν, Οἰκονομίαν Χριστῶ, ἐν πυριμόρφοις
γλώσσαις, οἱ Ἀπόστολοι πάντες, ἐφώτισαν τὰ ἔθνη, σέβειν
πισῶς, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσιν, ἓνα Θεὸν τὸν Πατέρα, καὶ
τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Σιών Ἁγία ἡ Μήτηρ, πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν ἣ πυρὸς
ἐν εἶδει, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, ἐπὶ τῆς Ἀποστόλης, κα-
τῆλθε φρικτῶς, χαίρει νῦν καὶ ἑόρταζε, τὴν κοσμοπόθη-
τον ὄντως Πεντηκοστήν, σὺν ἡμῖν πανηγυρίζουσα.

καὶ τὸ Ἅγιον ἡχος δ' αὐτός.

Αγγελικὰς ἐκτελέσαι, χορείας ἔπρεπε, τὸν ὕμνον κατ' ἁ-
ξίαν, Ἰωάννης τῷ πάντων, πληρώσαντος δογμάτων, θείων
ψυχῶν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, θεολογῆντος ἰσοτίμον
τὸν Υἱόν, ὑπὲρ ὃ παθεῖν ἡξίωται,

Δις.

Ηλαμφοφόρος σε μνήμη, παμμάκαρ ἐφθασε, τὰ πλήθη
συγκαλεῖσα, Μολδοβλάχων ἐγεῖραι, ἐπάξιον τὸν ὕμνον,
ὅτι δεινῶν, πειρασμῶν ἀπηλλάγησαν, διηνεκέσι πρεσβεί-
αις σε τὸν Θεόν, ὑπὲρ πάντων ἱκετεύοντος.

Εκ Τραπεζῆντος ὑπάρχεις, ἀλλ' ὥσπερ ἥλιος, τὴν γῆν πε-
ριπολεύσας, Μολδοβλάχων νοτίσιν, ἐπότισας τὸν τόπον,
ἅπαντα νῦν, προχοαῖς τῆς σε αἵματος, καταπιαίνων πρε-
σβείας τε πρὸς Θεόν, ἐκτελῶν θεομακάριζε.

Δόξα ἡχος πλ. α'.

Δεῦτε σήμερον ὕμνον χαρμόσυνον, τῷ θαυμαστῷ Ἰωάννῃ
σαλπίσσατε φιλομάρτυρες, τῷ κατὰ Παῦλον μέχρις αἵμα-
τος τὸν Χριστὸν Θεὸν κηρύξαντι καὶ ἀπαύτως τῆς πίστεως νῦν
ἀρωματίζουντι τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῆς Τραπεζῆντος τὸ
βλάσημα, καὶ κόσμον πάντα περιέπων προσευχῶν τῷ σκι-
άσματι.

άσματι. Χαίροις ὁ τὸ περίγειον μυρίσας τῇ μυροθήκη τῶν-
θαυμαίων σε. Τίς γὰρ προσέρχεται σοι καὶ ἔλαμβάνει ὡς
ἀπό τινος πλεσίς, καὶ πεπληρωμένε τὰ μέισ ταχέως τὸ αἵ-
τημα; ἀλλ' ὡς τῇ Τριάδι παρεξὼς παμμάκαρ ἰκέτευε, τῷ
δοθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς εὐχῆς ἤχος πλ. β'.

Βασιλεῦ ἐράνιε Παράκλητε τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ
πανταχῶ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν
ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν,
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον ἀγαθῶ
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τῶ κανόνος τῷ Ἀγίῳ πνῆ γ'. καὶ τῷ δ'.

ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον τῷ Ἀποστόλῳ ἤχο. δ'.

Θευματος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ.

εἰχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογοῖτε τὸν Θεὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Πρὸς Τιμόθεον β'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῶ κατὰ Ἰωάννην

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτῷ μαθηταῖς· ταῦτα ἐντέλλομαι ἡ-
μῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. ἀλληλῳδαί. Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πεισὶ· τῶς λαμπρῆς ἀγωνίας, Ἰωάν-
νε τῷ ἀθλητῇ. τῷ ἐν τοῖς ἐσχάτοις, καιροῖς ἀναφανέντος,
μάρτυρος θεηγόρου τῆς θείας πίστεως.

Ἔτερον

Μάρτυς ἀθληφόρε ταῖς πρὸς Θεὸν, ἱεραῖς εὐχαῖς σε, δια-
τήρει τῶς εὐλαβῶς, τῇ σῇ θείᾳ σκέπῃ, προσφεύγοντας ἐκ
πάντων, παθῶν τε καὶ κινδύνων, ψυχῆς καὶ σώματος.

M A R T Y R I O N .

*Καὶ πολιτεῖα τῷ Ἁγίῳ ἐνδόξῳ μεγαλομάρτυρι Ἰωάννῃ τῷ νέῳ, τῷ ἐκ Τραπεζούντος μαρ-
τυρήσαντος ἐν τῇ Αἰουπόλει· τῇ κοινῇ Ἀγκιρμάν λεγομένη.*

Πάντες οἱ θέλοντες ἐν Χρῷ ζῆν, διωχθήσονται καὶ ὡς ἀ-
ναγκαῖον, καὶ αὐτὸς ὁ Χριστὸς ἀπεφήνατο, ἐν τῷ κόσμῳ
Θλίψιν λέγων ἔξετε. δηλαδή ὅσοι θέλουν νὰ ζήσουν κατὰ
τὴν ἀρεσκείαν τῷ Θεῷ, καὶ νὰ φυλάξουν τὰς ἐντολὰς αὐτῆ,
πρέπει νὰ διωχθῶν, καὶ Θλίψεις νὰ ὑπομείνουν, τὰς ὁ-
ποίας αὐτὰς ἐντολὰς, ἀπαρασάλευτα τὰς ἐφύλαξαν, ὅσοι
ἠθέλησαν νὰ ζήσουν κατὰ Θεόν, καὶ μάλιστα οἱ μάρτυρες,
οἵτινες καὶ ταύτην τὴν ὑπερινήν ῥανίδα τῷ αἵματι αὐτῶν
δὲν ἐψήφησαν, ἀλλὰ τὴν ἔχυσαν, διὰ νὰ φανῶν εὐάρεστοι
εἰς τὸν Θεόν. Τὸ αὐτὸ καὶ οἱ Ἀσκηταί, μὲ τὰς κόπας διὰ πει-
νῆς καὶ ἰδρωτῆς, ὡς διπλῶ τῷ μαρτυρίῳ, τῷ Θεῷ εὐηρέστησαν,
καὶ τώρα χαίρονται τὴν αἰώνιον ζωὴν. Ἀπὸ τῆς ὁποίας
κατὰ Θεὸν ζήσαντας, εἶναι εἰς καὶ ὁ σήμερον παρ' ἡμῶν
ἐορταζόμενος, Ἰωάννης ὁ Θεοχαρίτωτος μάρτυς, δι' ὃν
καὶ ὁ λόγος μας εἶναι. Οὗτος τοιγαρὲν ὥρμητο ἐκ τῆς Λαζι-
κῆς, ἐκ τῆς περιφήμης τῶν πόλεων αὐτῆς Τραπεζούντος, πε-
ριφήμης ἕως καὶ κατὰ τὴν εὐθηνίαν της, καὶ διὰ τὴν πλε-
σιοτητα, ἣ τις ἔχει ἐμπόριον μέγα πραγματευομένη διὰ τῶν
καραβίων, ὅτε συχνάζουν εἰς τὰς λιμένας της, ὡς παραθα-
λάσσιος ὅτε εἶναι. Ὅθεν καὶ αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς πόλε-
ως, διὰ τῶν караβίων πραγματεύονται, ἀπὸ τῆς ὁποίας
ἦτον καὶ ὁ μάρτυς Ἰωάννης εἰς, πραγματευόμενος διὰ τῶν
νηῶν. Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἄνθρωπος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἄνθρω-
πος ἀγαθός, πρᾶος, καὶ εὐλαβὴς εἰς τὴν εἰς Χριστὸν πίσιν,
καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐλεήμων, καὶ ἐπαρκὴς τοῖς δεομένοις. Προ-
θυμηθεὶς τοιγαρὲν καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης διὰ νὰ ταξιδεύ-
σῃ πρὸς πραγματεῖαν, ἐμβῆκεν εἰς ἓνα καράβι, νὰ ταξιδεύ-
σῃ εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ὡν φύσει εὐσπλαγχνός, δὲν ἔλα-
πεν ἀπὸ τὸ νὰ βοηθῇ καὶ νὰ ἐλεῇ τὰς πτωχὰς ὅτε εὐρί-
σκοντο μέσα εἰς τὸ καράβι. καθ' ἑκάστην ἔχυνε δάκρυα,
καὶ ἔκλαιε προσευχόμενος ἀδιαλείπτως, καὶ ἔλυπεῖτο διὰ
τὰς κακῶς πάχοντας, παρηγορῶν αὐτὰς καὶ ἐλεῶν, προσ-
δο-

δοκῶν αὐτὸς τὸν παρὰ Θεοῦ ἔλεον· ὁθεν ἠξιώθη καὶ
 τῆς θείας τῆ μαρτυρίας χάριτος. Ἐμβαίνων λοιπὸν εἰς τὸ
 πλοῖον, ἔτυχε νᾶ εἶναι ὁ καραβοκύρης Παπισῆς, ἀπὸ ἐκά-
 νης ὅπῃ πιεῦεν τὰ δόγματα τῆς δυτικῆς ἐκκλησίας.
 Ἦτον δὲ ἄνθρωπος παγκακίς, καὶ ἄσπονδος ἐχθρὸς
 κατὰ τὴν συνήθειαν. Τὸν ὁποῖον καραβοκύρην, ὁ πα-
 τὴρ αὐτῆς, ὁ τῶν κακῶν ἐφευρετὴς διάβολος, τὸν ἐκί-
 νησεν εἰς μῖσος καὶ ἐχθρὰν μεγάλην κατὰ τῆς Ἰωάννης, καὶ
 ἐφύλαττε καιρὸν, διὰ νᾶ τὸν κακοποιήσῃ, τόσον διὰ
 τὴν ἀγαθὴν αὐτῆς καὶ χρυσομίμητον ταπεινώσῃ, καὶ
 προαίρεσιν, ὅσον διὰ τὸ εὐπαρόρρησιον καὶ ἐλεγκτικόν.
 ἐπειδὴ ὁ ἀλιτῆριος αὐτὸς δὲν ἔλειπε καθ' ἑκάστην νᾶ φι-
 λωνεικῇ μετὰ τῆς Ἰωάννης περὶ δογμάτων, καὶ μάλιστα πε-
 ρὶ τῆς ἐκπορεύσεως τῆς παναγίης Πνεύματος, τὸν ὁποῖον
 τὸν ἐνίκα ὁ Ἰωάννης, μετὰ τὴν ἐνοικῆσαν αὐτῷ θείαν
 χάριν, ἀποδεικνύων αὐτὸν μάταιον, καὶ τὰ δόγματα αὐ-
 τῆς ψευδῆ. Ὁθεν ἔτρεφεν εἰς τὴν καρδίαν τὴν κατὰ τὸν πατέρα
 τὴν τὸν Διάβολον, φθόνον ὑπερβολικώτατον, καὶ πάντοτε
 διελογίζετο πονηρὰ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς. Καὶ δὴ φθά-
 σαντες μετὰ τὸ πλοῖον αὐτῶν, εἰς ἓνα λιμέναν μιᾶς πόλεως,
 ὀνομαζομένης Λευκοπόλεως, τερικισὶ Ἀκκιερμάν, ἣ
 τις κεῖται παρὰ τὴν Μαύρην θάλασσαν κατὰ τὴν ἄκρην
 τῆς Μολδαβίας, εὐθύς ὁ κακὸς ἐκεῖνος καραβοκύρης ἐβα-
 λεν εἰς πρᾶξιν τὴν κακίαν τὴν, καὶ ἐσηκώθη ἐν τῷ ἁμα καὶ
 ὑπῆγεν εἰς τὸν ἐξουσιασὴν τῆς τότε Ὀθωμανὸν ὄντα, ἐρα-
 σὴν ἀκριβῆ τῶν δογμάτων τῶν Ὀθωμανικῶν καὶ φύ-
 λακα, καὶ μετὰ αὐτὸν τὸν ὑπερλὸν τρόπον διέβαλε τὸν Ἀγι-
 ον, λέγων, ὅτι εἶναι εἰς τὸ καράβι μετὰ ἑνὸς ἀνθρώπου
 Χριστιανός, ὃς τις μοι εἶπε πολλάκις, ὅτι θέλει καὶ ἀγαπᾷ
 νᾶ ἀρνηθῇ τὴν πίσιν τὴν, καὶ νᾶ προσέλθῃ εἰς τὰ ἐδικάσας
 τῶν Ὀθωμανῶν δόγματα, καὶ νᾶ συγκοινωνήσῃ μετὰ ἐσᾶς,
 ὁπερ ἐλόγῳ μόνῳ ψιλῷ, ἀλλὰ καὶ ὅρκοις ἐπιστάτο με-
 γάλοις, ἐξουώσασθαι καὶ τὴν οἰκείαν ἀδετήσαι πί-
 σιν. Μὴ ἐν ἀμελήσει ἀλλὰ ταχύτερον κόλεσον τὸν ἄν-
 θρωπον, καὶ ἐρώτησον αὐτὸν, καὶ παρακίνησον αὐτὸν
 πρὸς θήρευσιν καὶ τῆς ἰδίας θρησκείας ἀρνησιν· πολλὴν
 γὰρ ἐλκύσεις δόξαν καὶ παρὰ τῆς Βασιλέως τιμὴν, ἐνεκεν
 τῆς τοιᾶν κατωρθώματος, ὥσαν ὅπῃ ἔχεις νᾶ προσφέρῃς
 εἰς τὴν θρησκείαν σας ἓνα τοιᾶν ἄνθρωπον φρόνιμον

καὶ ἄξιον, καὶ μάλιστα ὅτε δὲν εἶναι καὶ αὐτὸς ὑποδέ-
 ξερος τῶν προσχόντων ἐν τῇ τῆς Τραπεζῆντος πόλει. Ταῦτα
 ὡς ἤκουσεν ἡ ἐξαγὴς καὶ βέβηλος ἐκείνη ψυχὴ τῷ κριτῇ, ἐ-
 σηκώθη μὲ χαράν, καὶ ἐκάθησεν ἐν τῷ τόπῳ ἐν ᾧ εἶχε
 πάντοτε συνήθειαν νὰ κοίνη, καὶ εὐθὺς προσάξας, ἀπέ-
 σειλε διὰ νὰ φέρῃ τὸν Ἅγιον ἐντίμως πρὸς αὐτὸν. Ἦλθε
 δὲ παρευθὺς, καὶ ἐκάθησεν ἐνώπιον αὐτῇ, καὶ μετὰ κο-
 λακείας καὶ προσποιήσεως ὑπέβλε λέγει πρὸς τὸν Ἅγιον. ἐ-
 μαύδομεν ἀπὸ πολλὰς τὴν ἀξιοτήτάς σε, καὶ ὅτι εἶσαι ἄν-
 θρωπος ἐκλελεγμένος τῶν τῷ γένεσθαι ἀνθρώπων, καὶ χαίρω
 τὰ μέγιστα, ὅτε ἤκουσα πῶς ἐθρεύθης ὑπὸ τῆς καλῆς καὶ ἀλη-
 θῆς ἡμῶν πίσεως, καὶ τῶν ἀγίων ἡμῶν δογμάτων, ὡς ὑπερα-
 γαλήσας αὐτὴν ἐκ ψυχῆς. Ἐπειδὴ τοιαύτην συνήθειαν
 ἔχει ἡπίσις ἡμῶν, ὅτε νὰ ἔλκῃ τὸν καθαρὰς φύσεως ἄν-
 θρωπον, καὶ νὰ ἀνάπῃ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῇ τὸ πῦρ τῆς
 ὑπερβολικῆς ἀγάπης αὐτῆς. ἐκ τῆς καὶ νὰ τῆς πολυετῇ.
 Διὰ τὸ τοιοῦτον, ἐπειδὴ καὶ θεληματικῶς ἐλκύσθης πρὸς
 αὐτὴν, μὴν ἀργήσῃς, καὶ νὰ γίνῃς φίλος ἡμῶν καὶ νὰ ἐ-
 ναγκαλεσθῇς τὴν πίσιν ἡμῶν. Ἀρνῆθητι τοίνυν τὴν πί-
 σιν τῶν Χριστianῶν, ὡς καταγέλασον, καὶ ἐπωνείδισον,
 καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ ὀνειδίδισον τὸν νόμον αὐτῶν καὶ τὴν
 πίσιν, ἐνώπιον παντὸς τῷ λαῷ, οἵτινες ἐσυνάχθησαν σή-
 μερον κατὰ τὸ αὐτὸ, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν καλὴν ὁμολογί-
 ἀν σε πάντες, σὺν γυναῖξιν καὶ τέκνοις, εὐφημῶντά μὲν
 τὴν ἐκλαμπρὸν καὶ περίφημον ἡμῶν πίσιν, τὴν δὲ τῶν
 Χριστianῶν ἐρήμικὴν καὶ καταπατημένην ὑπὸ τῆς πόδας
 σε καὶ ὡς ὑπεσχέθης ποιήσῃς χωρὶς ἀργοπορίαν, διὰ νὰ
 εἶδῃν μάλιστα καὶ ἄλλοι, καὶ νὰ διδαχθῇ ἀπὸ σε, νὰ
 προτιμῶσι τὴν πίσιν μας, καὶ θέλεις τιμηθῇ δι' αὐτὸ καὶ
 παρὰ τῷ Βασιλεῶς μὲ ἀξίαν, καὶ νὰ συζήσῃς μετ' ἡμῶν
 ζωὴν πάντερπνον, ὡς ἀδελφὸς ἡμῶν. Ἐν ὅσῳ δὲ ἐκεῖνος
 ὁ τῆς κακίας ἐφευρετῆς καὶ τῆς ἀσεβείας διδάσκαλος, ὁ
 τεχνίτης ἐπὶ πάσαν ραδιεργίαν καὶ δολιότητα, τὸ δοχεῖον
 τῷ σατανᾷ, καὶ γεμάτος ἀπὸ ἀπιστίαν, τὰς τοιαύτας φλυ-
 αρίας καὶ τὰς ληρώδεις λόγους ἔλεγεν, ὁ μακάριος Ἰωάννης,
 τὰ τῆς ψυχῆς ὅματα πρὸς ἑρανὸν ἀτενίσας, ἐκεῖθεν τὴν
 θείαν βοηθίαν ἐπεκαλεῖτο, παρὰ τῷ ἐνδυναμέντῳ αὐ-
 τὸν Θεῷ, τῷ εἰπόντῳ, ὅτι ὅταν ὑπάγωσιν ὑμᾶς εἰς Βασι-
 λεῖς καὶ Τυράννης διὰ τὸ ὄνομά μου, μὴ μεριμνᾶτε τί εἴπητε,

ἢ τι λαλήσητε, ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν σόμα καὶ σοφίαν, ἢ
 ἔδουκῆσονται ἀντιπεῖν, ἔδὲ ἀντισηῆναι πάντες οἱ ἀντικεί-
 μενοι ὑμῖν. Καὶ τότε ζήλῃς θεὸς πλησθεὶς, θαρσάλέως πρὸς
 τὸν τύραννον ἀτενίσας, σὺν παρόρησῃ πολλῇ ἀπεκρίνατο
 λέγων, ὅτι φανερά ψεύδεσαι ὧς κριτά· ἐπεὶ καὶ αὐτὰς τὰς
 λόγους ὅπως προβάλλεις, ὅτι ἐγὼ εἶπον, δὲν εἶναι ἐδικοί μου, ἔ-
 δὲ ἐγὼ πώποτε ἔβαλον εἰς τὸν νῆν μου νὰ ἀρνηθῶ τὸν Χρι-
 στόν μου, μὴ γένοιτο θεός μου· ἔτε λόγῳ ἔτε ἔργῳ, ἀλλ' ἔτε εἰς
 τὸν νῆν μου εἰσῆλθε ποτε τοιοῦτος λογισμός, ἀλλ' αὐτὰ εἶναι
 τεχνάσματα καὶ ἐφευρέσεις τῆ ἐχθρῆ τῆς ἀληθείας, τῆ
 πατρὸς σου τῆ Διαβόλου, ἔτινος κατοικητήριον ὄν, ὡς πο-
 νηρίας σκευὸς ἄξιον αὐτῆς, λαλεῖ διὰ σε τοιαύτας φλυα-
 ρίας, ἔχων σκοπὸν διὰ νὰ σύρῃ εἰς τὴν ἀπώλειάν τε, κα-
 θὼς σε ἔχει κερδαιμένον, διὰ νὰ σε κολάζῃ μετ' αὐτῆς εἰς τὴν
 γέεναν τῆ πυρός. Μάλιστα σὺ θέλησον νὰ ἀκέσῃς παρ' ἐ-
 μὲ τὴν ἀλήθειαν, καθαρίζων τὸν ἐσκοτισμένον σε νῆν ἀ-
 πό τὴν πλάνην ὅπως εὐρίσκεισαι ἄθλιε, καὶ νὰ ἔλθῃς εἰς
 τὸ φῶς τῆς γνώσεως, καὶ διὰ τῆς ἁγίας Βαπτίσματος, νὰ γέ-
 νῃς υἱὸς φωτός, καὶ νὰ γνωρίσῃς τὸν μόνον ἐν Τριᾷδι
 Θεόν, ἔη ἐπίγνωσις λάμπει ὑπὲρ τὸν ἥλιον, καὶ νὰ ἀξι-
 ωθῇς καὶ ἔρρανίς Βασιλέας. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, καὶ χει-
 ρας καὶ ὄμματα εἰς ἔρρανόν ἀτενίσας εἰς ὑπήκοον πάντων
 μεγάλη φωνὴ ἐκραύγασε λέγων· Ἰλεως γενεῖ Χριστὲ Βα-
 σιλεῦ, μὴ γένοιτο νὰ ἀρνηθῶ ἐγὼ τὸν ποιητὴν καὶ Θεόν μου,
 μὴ γένοιτο νὰ ἀρνηθῶ τὸ πάντιμον ὄνομά σου, δὲν θέλω
 λατρεύσει τὸ σκότος, ἔδὲ τῷ Διαβόλῳ θέλω δελεύσει, ἀλ-
 λά σε τὸν ἐν Πατρὶ δοξαζόμενον Υἱὸν καὶ λόγον. Ταῦ-
 τα παρόρησῃ, καὶ παιδρῶ τῷ προσώπῳ λαλῆντος τῆς ἁγίας,
 τὸ τῆς κριτῆς προσώπου συνεχῶς ἠλλοιοῦτο. καὶ ἀπὸ τὸν θυ-
 μὸν ὅπως ἀναπτεν εἰς τὴν καρδίαν τε, δὲν ἐδύνετο νὰ ὑποφέρει
 τὰς μετὰ παρόρησῃς λόγους τῆς ἁγίας, βλέπων τὴν ἐπαινεμέ-
 νην αὐτῆς κακοπιστίαν ὅπως καταπατηθεῖσαν, καὶ ὀνειδιζομέ-
 νην παρὰ τῆς ἁγίας· τὸν Θεὸν ὃν αὐτὸς ὁ ἀντάρτης ὀνειδι-
 ζεν, ἀκρόντων πάντων, πάλιν ἐπαινεμένον καὶ δοξαζόμε-
 νον ὑπὸ ἁγίας, ἐλύττησεν. Ὁ δὲν εὐθύς προσάξει τὰς ὑπὴ-
 ρέτας τε, ὁ ὑπηρετῆς τῆ Διαβόλου, νὰ ξεγυμνώσῃ τῶν
 ἱματίων τὸν ἅγιον· ὅστις γενομένος τῆς, ἔτατο γυμνός,
 ἐνδεδυμένος ὢν μετὰ τὴν θείαν χάριν, καὶ συνάξας ῥαβδίᾳ
 πολλὰ, ἀτενίσας πρὸς τὸν μάρτυρα λέγει· μὴ λέγε πρὸς
 ἡμᾶς

ἡμᾶς τοιαῦτα πνεύματα, ἀλλὰ ἀρνήθητι τοιαύτην ἀνωφε-
 λῇ πίσιν, καὶ μὲ ὅλην τὴν ψυχὴν σε δέξῃ τὴν πίσιν ἡμῶν.
 Ἄφες εἰς τὸ ἐξῆς τοιαύτους λόγους, καὶ κάμε ὡς ὑπεχέθης, εἰ
 δὲ μὴ, μὰ τὴν πίσιν με, ὅχι μόνον μὲ αὐτὰ τὰ ῥαβδία θέ-
 λω συντρίψαι τὸ σῶμά σε, ἀλλὰ καὶ μὲ ἄλλα βασάνια μεγά-
 λα καὶ φοβερά θέλω σε βασανίσαι, καὶ μετὰ τὶς με πικρό-
 τатον θάνατον θέλεις ἀποθάνει. Ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίθη
 αὐτῷ· δὲν εἶμαι ἐγὼ πνεύσης, ὡς σὺ λέγεις, ἀπάσης ἀπαν-
 θρωπίας καὶ ἀκαθαρσίας πλήρης· ἀλλ' εἶμαι θελός τῷ
 ἐν Τριᾷδι ὑμνεμένῳ Θεῷ, καὶ τῶρα εἶμαι καὶ μάρτυς αὐ-
 τῷ, τὸν ὅποιον Θεόν με, ἔμαθον ἀπὸ τῶν γονεῖς με, διὰ τὴν
 προσκυνῶ καὶ τὴν λατρεύω ὡς ποιητὴν, τῷ παντός, καὶ
 πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν κτίσῃ, καὶ τὸν Χριστόν με
 προσδοκῶ κριτὴν ζώντων καὶ νεκρῶν, ἐρχόμενον τὴν ἀ-
 ποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Μὴν ἐλπίζεις εἰς τὸ ἐ-
 ξῆς, ὅτι θέλεις ἀκῆσαι ἄλλους λόγους ἀπὸ αὐτῶν, ἀλλ' ἀπερ-
 εῖπον τὸ πρότερον, ταῦτα καὶ νῦν λέγω, ὅτι δὲν ἀρνεῖμαι
 Χριστόν τὸν ποιητὴν καὶ Θεόν με, εἰδὲ μὴν ἀρνήσομαι πώ-
 ποτε, μέχρις ὅτι εἶμαι κύριος τῷ λογισμῷ με. Διὸ καὶ τῷ
 λοιπῷ μὴν ἀογήσης, ἀλλὰ δείξον πᾶσαν τὴν τέχνην σε, ὃ
 πατήρ σε Διάβολος σε διδάσκει, ὃ ἐντός σε κεκρυμμένος
 διὰ τὴν σε ἐλευθερώσει καὶ ἐσέναι, ἀπὸ τὴν φροντίδα ὅπως
 ἔχεις διὰ τὴν με παιδεύσης, καὶ τὴν με σεύλης τάχιον εἰς
 τὸν Θεόν καὶ Δεσπότην με, μὲ ὅ,τι θάνατον θέλεις, διὰ τὴν
 μὴν ἀκῆσαι τὰ ὦτά με τῶν ἀκαθάρτων λόγων σε, καὶ τὰ ὁμ-
 ματά με τὴν μὴ βλέπωσι πλέον τὸ μακρόν καὶ παμβέβηλον
 προσώπόν σε. Ἰδὲ τὸ σῶμά με γυμνὸν ἐμπροσθέν σε, ῥα-
 βδιζέτω με ῥαβδός, καῦσαι τὸ με φωτίαν, κατὰκλυσαί το
 μέσα εἰς τὸ νερόν, κόψετο με σπαθί, καὶ ἄλλα ὅσα βά-
 σανα καὶ τιμωρίας ἡξεύρεις ἐξω ἀπὸ αὐτά, ὅλα κάμετα, καὶ
 θέλεις ἰδῆ, ὅτι εἶμαι ὅλος ἑτοιμος μετὰ χαρᾶς με μεγάλης,
 διὰ τὴν ἀγάπην τῷ Χριστῷ με, τῷ ποιητῷ καὶ πλάστῳ με, τὴν
 τὰ υποφέρω, καὶ τὴν καταιχνυθῆς σὺ, καὶ ὁ πατήρ σε ὁ
 Διάβολος ὁ διδάσκων σε. Ταῦτα τὰ λόγια ὡς ἤκουσεν ὁ
 ἀνελεήμων, καὶ πάσης κακίας γέμων κολασῆς, ἀναγεν-
 νήσθαι ἀπὸ τὸν υπερβολικὸν θυμὸν, καὶ εὐθύς ἐπρόσταξε τὸν ἀ-
 πλώσειν κατὰ γῆς, καὶ τόσον ἀνιλεῶς καὶ ἀπανθρωπῶς ἐ-
 δάρθη, ὥστε ἐσυντρίφθη καὶ διελύθη τὸ σῶμα τῷ ὅλῳ,
 καὶ ἐπάνω τῶν ῥαβδίων ἐκολλάτο καὶ ἐσκορπίζετο εἰς τὴν
 γῆν

γῆν, καὶ πᾶς ὁ τόπος ἐφοινίσθη μετὰ τὸ αἷμα τῆς μαρτυρίας,
ἐνθα εἶχον αὐτὸν ἠπλωμένον, καὶ τὸν ἐδαιόρον. Ἀφ' ἧς
δὲ ὁ Ἅγιος εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῇ αὐτῇ παιδείᾳ, ἀναστὰς τὸ
ὄμμα εἰς οὐρανὸν, εἶπεν· εὐχαριστῶ σοὶ Δέσποτα Θεὲ παντο-
κράτορ, ὅτι μετὰ ἡξίωσας τῷ ἰδίῳ μου αἵματι βαπτισθῆναι,
ἵνα ἐξαλείψω τὰς ἁμαρτίας μου. Τότε τῆς λόγους ἀκούσαν-
τες οἱ τυραννῆντες τὸν Ἅγιον, ἐπλήθησαν θυμῷ καὶ ἐσύν-
τριψαν περισσοτέρως τὸ σῶμα τῶν, ὥστε ἔμεινεν ἄφω-
τος. Ἀλλ' ἐπεὶ νύξ κατέλαβε, δῆσαντες αὐτὸν ὀλύσει
οὔσι, ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακὴν, ὡς τεθνεῶτα,
πρὸς ἐξέτασιν καὶ αὐθις ἐπὶ τὴν αὐρίον, ἵνα σκληρότερον
τιμωρήσωσιν. Ἡμέρας δὲ γενομένης, ἐκάθισε πάλιν ὁ
παμβέβηλος καὶ ἀνιλεὴς ἀσεβέστατος τυραννος καὶ κοιτῆς
ἐν τῷ κοιτηρίῳ, καὶ προσάξας νὰ φέρῃ τὸν Ἅγιον, τὸν ἐ-
φερόν ἐμπροσθέν τῶν, ἀσπράττοντα τὸ πρόσωπόν τῶν, καὶ τῇ ψυ-
χῇ χαίροντα. Βλέπων δὲ ὁ κακὸς κοιτῆς τὸ χαροποιὸν τῶν
ἁγίων πρόσωπον καὶ τὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν χαρὰν, ἐθαύ-
μασε, σοχαζόμενος κατὰ ἑαυτὸν, πῶς βασιλὴς ἡ ψυχὴ εἰς τὸ
σῶμα τῶν μετὰ τόσας τιμωρίας, καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰωάννης
δὲν βλέπεις εἰς πόσῃ κατασχύνῃ σὲ ἔφερεν ἡ ἀπιστία σου,
ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ ζωὴ, ἡ τοῖς πᾶσι γλυκεῖα ἔμεινεν ὀλίγη εἰς
ἐσένα, καὶ μικρὸν ἔλειπε νὰ συκωθῇ καὶ αὐτῇ; ἐγὼ δὲ σοὶ
λέγω πάλιν εἰάν θέλῃς νὰ ἀκούῃς τῆς λόγους μου, τάχιστα θέ-
λεις λάβει τὴν υἰεὶάν σου· ἐπεὶ δὲ ἐδὼ εὐρίσκονται Ἱατροὶ
ἄριστοι, ἐλθόντες ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν καὶ Περσίαν, καὶ θέλῃς
σὲ ἰατρεύσει· εἰ δὲ ἐπιμένεις εἰς τὸ πρῶτόν σου πείσμα, γίνω-
σκε, ὅτι πλείονας τιμωρίας τῶν πρῶτων θέλεις λάβει. Ὁ
δὲ μαρτυρῶν μικρὰ φροντίσας διὰ τῆς ἀνοήτης λόγους τῶν κοιτῶν,
ἀπεκρίθη αὐτῷ· ὅτι διὰ μὲν τὰς παιδείας καὶ τὸν συντριμ-
μὸν τῶν σώματός μου, ἔδεν μοι μέλλει, ἐπειδὴ ὅσον ὁ ἐξω ἀν-
θρώπος φθάρηται, τοσάτον περισσώτερον ὁ ἐνδον ἀνακα-
νίσσεται, κατὰ τὸν ἀποστολικὸν λόγον. Ἐγὼ ἄλλον ζῆλον
δὲν ἔχω ἢ δὲ μεγαλητέραν χαρὰν εἰς τὴν ψυχὴν μου, εἰμὶ
μόνον καὶ μόνον νὰ ὑπομείνω ὅσας τιμωρίας βασιλεύει ἡ ἀ-
σεβείας καὶ ἀνιλεῖς ψυχῇ σου νὰ μοὶ δώσῃς, καὶ μετὰ τὴν χά-
ριν καὶ βοήθειαν τῆς πλάξης μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς τις με ἐνδυ-
νάμωσεν, καὶ θέλει με ἐνδυναμώσῃ καὶ ἐνιχύσῃ νὰ κα-
ταπατήσω τὰς βελάς σου καὶ τῆς πατρός σου τῆς Διαβόλου· διό-
τι ἔτω καὶ εἰς τὸ ἱερόν ἡμῶν εὐαγγέλιον ἐντέλλεται ὁ Χρι-
στός

ζός μὲν ὅτι ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος ἔτος σωθήσεται. Διὰ τῆ-
 το σοὶ λέγω, ὅτι τὰς μὲν πρώτας πληγὰς εἰς ἑδὲν λογίζο-
 μαι, καὶ μάλιστα διὰ χαράν μὲ τὰς ἔχω, καὶ εὐχαρισῶ
 τῷ Χριστῷ μὲ, ὅπῃ με ἡξίωσε νὰ λάβω πληγὰς διὰ τὸ πα-
 νάγιον ὀνομά τῃ. Λοιπὸν ἀσεβέσατε καὶ ὀπίξε, συλλογι-
 σθε ὁποίας τιμωρίας σκληροτέρας ἐφευρίσκεις, διὰ τῆς ὁδη-
 γίας τῆ πατρὸς σθ Διαβολῆς, μὴν αργοπορήσῃς νὰ τὰς κάμῃς
 εἰς ἐμένα, καὶ τόσον μᾶλλον λαμπρύνεις τὸ σῶμά μὲ. Ὁ
 δὲ κριτὴς ταῦτα ἀκέσας, καὶ θυμῷ διαβολικῇ πληθαῖς, ὡς
 λέων ὠροῦμενος ἐφώνησεν ἀπὸ τὴν ἐντροπὴν τῇ περισσότε-
 ρον. Καὶ πάλιν προσάξει νὰ ἀπλώσθῃ τὸν ἅγιον κατὰ
 γῆς, καὶ νὰ τὸν δαίρῃ ἀνελεήμονα, καὶ χωρὶς εὐσπλαγ-
 χνίαν. Τύπτοντες ἐν τῷ μαρτυρικῷ ἐκείνῳ σῶμα ἀπέκα-
 μον οἱ δαίρῳντες, καὶ ἀλλάσσοντο ἓνας τὸν ἄλλον. Ὁ δὲ
 ἀδάμαντος ξερρότερος Ἅγιος, εἰς ἑδὲν ἐλογίζετο ταῦτα. Τό-
 τε οἱ περιεσῶτες ἔκραζον λέγοντες καὶ ὀνειδίζοντες τὸν μισ-
 φῶνον κριτὴν, ἀποκαλῶντες αὐτὸν ἀσπλαγχνον καὶ ἀ-
 πάνθρωπον. Ἀκέων λοιπὸν τὰς φωνὰς τῇ λαῷ, καὶ τῇς
 ὀνειδίσμας, ἐπρόσας νὰ φέρῃ ἐν ἁγρίῳ ἄλογον, καὶ νὰ
 δέσῃ τῇς πόδας τῇ μάρτυρος, εἰς τὴν ἑρὰν τῇ ἀλόγῃ καὶ
 νὰ τὸν σύρῃ μέσα εἰς τῇς δρόμους τῇς πόλεως, κτυπῶν
 τὸ ἄλογον ἓνας δέλος ὅσον ἡμπορεῖ. καὶ ἔτως ὁ Ἅγιος ἐ-
 σύρετο δεινῶς εἰς ὅλον τὸ κασρον, πρὸς παράδειγμα τῶν
 ἄλλων Χριστιανῶν. Ὅταν λοιπὸν τὸν ἐπερνέσαν ἀπὸ τὸν
 μαχαλὰν τῶν Ἑβραίων, οἱ ἐχθροὶ τῇς πίστεως τῶν Χρι-
 στιανῶν Ἑβραῖοι ἐφώνησαν καταγελῶντες καὶ βλασφημῶντες
 τὸν Ἅγιον, ρίπτοντες κατ' αὐτῇ ὁ μὲν ξύλα, ὁ δὲ πέτρας,
 ὁ δὲ ἄλλο τι, πρὸς κατασχύνην τῇ μάρτυρος. Εἰς δὲ
 τῶν Ἑβραίων, μίσει τῷ πρὸς Χριστὸν κινῶμενος, καὶ χα-
 ριζόμενος δῆθεν τοῖς ἀσεβέσιν Ὁθωμανοῖς, ἔτρεξεν εἰς τὸ
 ὀσπίτιόν τῃ, καὶ λαβὼν μίαν σπάθην φθάσας τὸν Ἅγιον
 συρόμενον, ἀπέκοψε τὴν κεφαλὴν τῃ. Καὶ αὐτοὶ μὲν
 ἐσιώπησαν, ὁ δὲ μάρτυς ἐτελείωσε τὸν δρόμον τῇ μαρτυ-
 ρίᾳ, καὶ ἡ ἁγία αὐτῇ ψυχὴ ἀπῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μο-
 νὰς. Λύσαντες τοιγαρὲν αὐτὸν ἀφήσαν ἐν ἐκάνῳ τῷ τό-
 πῳ τὸ σῶμα τῇ Ἀγίᾳ μετὰ τῇς κεφαλῇς σὺν ἀτιμία χωρὶς
 νὰ τολμῇ τις τῶν Χριστιανῶν νὰ πλησιάσῃ. Τῇ
 νυκτὶ ἐν ἐκείνῃ ἐφάνησαν ἐπάνω τῇ μαρτυρικῇ ἐκάνῳ σῶ-
 ματος λαμπάδες ὡς πυρὸς, καὶ τρεῖς νέοι ἀστράπτοντες,
 ψάλ-

πράλλοντες καὶ θυμιῶντες τὸν Ἅγιον, ἅπερ ἔβλεπον πάν-
τες. Εἰς δὲ τῶν Ἑβραίων, ὅς τις εἶχε πλησίον τὸν οἶκον
τε, ἐνθα τὸ σῶμα τῷ Ἅγίῳ ἔκειτο, νομίσας ὅτι ἦλθον ἱερεῖς
διὰ νὰ πάρῃν τῷ Ἅγίῳ τὸ λείψανον, εὐθὺς ἤρπασε τὸ τό-
ξον τε μετὰ τὸ βέλος, καὶ ἐγγίσας τῷ σώματι ἐζήτει νὰ
τοξεύσῃ ἐνὰ ἀπὸ τῶν φαινομένων ἐπάνω τῷ σώματος τῷ Ἅ-
γίῳ ἀγγέλῳ. Καὶ τείνας τὴν χορδὴν τῷ τόξῳ μετὰ ὅλην
τὴν δύναμιν τε (ὡς τῷ θαύματος) ἐκόλλησαν τὰ δάκτυλα
τῆς δεξιᾶς χειρὸς εἰς τὴν χορδὴν ὁμοῦ μετὰ τὸ βέλος, καὶ ἡ
ἀριστερὰ τε χεὶρ εἰς τὸ τόξον, χωρὶς νὰ θυνηθῇ ὅτε τὸ
βέλος νὰ ῥίπῃ, ὅτε τὰς χεῖρας τε νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τὸ τό-
ξον, καὶ ὅπως ἐξάθῃ τεττωμένος ὅλην τὴν νύκτα ὁ κα-
κὸς τῆς ἐχίδνης βλασὸς, ὁ Ἑβραῖος. Γενομένης δὲ ἡμέ-
ρας, οἱ τρεῖς νέοι ἐκεῖνοι σὺν τῷ φωτὶ ἀφανεῖς ἐγένοντο.
Καὶ τότε πάντες ἔτρεξαν καὶ εἶδον τὸν ταλαίπωρον ἐκεῖ-
νον Ἑβραῖον τεττωμένον. Τότε αὐτὸς ὁ Ἑβραῖος ὡμολό-
γει τοῖς πᾶσιν, ἅπερ ἐπεπόνθει, καὶ ὅτι τὴν τῆς παιδείας
λύσιν ἔλαβε. Ἀκῶσας δὲ ὁ κριτὴς τὸ θαῦμα τῆτο ἐφρίξε,
καὶ ἐντρομος ἐγένετο ἀπὸ τῆς φόβῃς. Ὅθεν ἐπρόσβαλε νὰ πάρ-
ῃν οἱ Χριστιανοὶ τὸ τίμιον τῷ Ἅγίῳ λείψανον. Ὁ καὶ λα-
βόντες ἔδωκαν ἐντίμως. Δὲν ἐπέρασαν ὁμοῦ εἰς τὸ με-
ταξὺ ἡμέραι πολλαὶ, καὶ ὁ Παπιστὴς καρaboκύνῃς, ὥς τις ἐ-
πρόδωκε τὸν Ἅγιον εἰς τὸν κριτὴν, κατανοήσας ὅ ἐποίησε
σφάλμα, ἠθέλησε νὰ κλέψῃ τὸ ἅγιον λείψανον, διὰ νὰ
τὸ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα τε, καὶ μίαν τῶν ἡμερῶν εὐρῶν
καιρὸν ἀρμόδιον, ὑπῆγε μετὰ τῶν ἀνθρώπων τε, καὶ
ἀσχεῖνα σκάπη, διὰ νὰ εὐγάλῃ τὸ λείψανον τῷ Ἅγίῳ.
Τότε ἐφάνη ὁ Ἅγιος ἐν τῷ ὕπνῳ εἰς τὸν ἱερέα τῆς ἐκ-
κλησίας, καὶ λέγει αὐτῷ· ἐξύπνει καὶ τρέξον εἰς τὴν ἐκ-
κλησίαν, ἐπειδὴ ζητῶν νὰ με κλέψῃ κρυφίως. Ἐτρεξεν
ἔν ὃ ἱερεὺς ὅσον τὸ δυνατόν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἶδε
τὸ μνήμα ἐσκαμμένον, καὶ τὸν Ἅγιον μικρὸ δεῖν ἀποσυ-
ληθέντα. Τότε δὴ πάντας Χριστιανὲς προσκαλεσάμενος διη-
γήσατο τὰ γενόμενα πάντα. Καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν
τῶν Ἁγίων αὐτῶν ἀντιδοξάσαντα. Λαβόντες δὲ τὸ λείψανον
τῷ Ἅγίῳ, τὸ ἐνταφίασαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, κοντὰ εἰς
τὴν πρόδερσιν, καὶ ἐκεῖ ἐξάθῃ ἐπέκεινα τῶν ἐβδομηκον-
τα χρόνων, καὶ πάντοτε συνεχῶς ἐθαυματουργεῖ. Πολ-
λάκις γὰρ εἰς αὐτὸν ἔβλεπον ὡς ζῶλον πυρίνον, κα-

ταβαίνοντα ἐπὶ τὸ σῶμα τῆ μαρτυροῦ ἐκ τῆ ἔρανθ ἡ-
μέρας καὶ νυκτός. Ἄλλοτε δὲ ἄγγελον, καὶ ἄλλοτε
φῶς ἀξοράπιον, καὶ εὐωδιάζον. Ἦλθεν ἐν εἰς τὰς
ἀκοὰς τῆ τότε καιρῶ ἀνθεντεύοντος ἐν Μολδαβία, ὅστις
ἦν, ὁ εὐσεβέστατος Ἰωάννης Ἀλέξανδρος ΒΒ. ἔπος ἐν
εὐσεβῆς ὦν, καὶ εὐλαβῆς περὶ τὰ θεῖα, καὶ ζέων τῷ πρὸς
τὸν Ἅγιον πόθῳ, ἀφ' ἧς ἐμαθεν ὅτι εὐρίσκεται ἐκεῖ εἰς Λευ-
κόπολιν, συνεβλεύσατο μετὰ τῶν ἐν Μολδαβία Ἀρχιε-
ρέων, καὶ τῶν περὶ αὐτὸν Ἀρχόντων, καὶ ἐπεμψεν Ἀρ-
χοντας ἐκεῖσε μεθ' ἱκανῶν δώρων, διὰ νὰ πάρῃ τὸ Ἅγι-
ον λείψανον, νὰ τὸ φέρῃ εἰς Μολδαβίαν. Ἀφ' ἧς δὲ ἐδό-
θη ἡ ἀδεία παρὰ τῶν ἐκείνους κρατύντων, τὸ ἔφερον εἰς Μολ-
δαβίαν, μετὰ μεγάλης τιμῆς. καὶ φθάσαντος ἐκεῖ, ἐξῆλθεν
εἰς ἀπάντησιν αὐτῆς, ὁ εὐσεβέστατος Ἀνθέντης, μετὰ
τῶν Ἀρχιερέων, καὶ Ἀρχόντων, καὶ τῆ κλήρου ὅλης,
σὺν παντὶ τῷ πλήθει τῆ λαῶ τῶν Χριστιανῶν, μετὰ λαμ-
πάδων καὶ θυμιατῶν, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, καὶ ἔφερον
τὸ Ἅγιον λείψανον ἔσω ἐν τῷ μεγάλῳ φερότῳ τῆς Σοτζά-
βης, ἐνθα ὁ ἀνθεντικός ἦν θρόνος, καὶ κατέθεσαν αὐ-
τὸ ἐν τῇ Μητροπόλει. Προσπεσὼν δὲ ὁ Ἡγεμὼν, ἐπάνω
τῆ Ἁγίᾳ λειψάνῃ, κατησπάζετο αὐτὸ σῶμα καὶ χεῖλεσι,
ἐξαιτῶμενος αὐτὸν βοηθὸν καὶ φύλακα. Ἡ τῇ καταθέσει
ἄπειρά ἐπετελεῖτο θαύματα, καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἐπι-
τελῶνται, τὰ ὅποια με λόγον νὰ τὰ παραστήσῃ τις δὲν
δύναται, καὶ ὡς τὰ εἶπεν ἐκεῖνοι ὅπῃ κατ' ἐκάστην τὰ βλέ-
πεν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μαρτύριον καὶ ἡ κατὰ θεὸν πολιτεία
τῆ Ἁγίᾳ μεγαλομάρτυρος Ἰωάννης τῆ Τραπεζεντίς, ὁ ὁποῖος
διὰ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσεβειάν τε, καὶ διὰ τὴν καθαρότητα
τῆς ψυχῆς τε, ἠξιώθη τῆ μαρτυρικῆς μεγάλῃς χαρίσματος
παρὰ Θεοῦ, καὶ με ἐνδερμον πόθον, πρὸς τὸν Θεὸν ἠγω-
νίσθη, καὶ κατήσχυεν τὸν ἀντάρτην Διάβολον, μετὰ τῶν
αὐτῆς σκοτεινῶν ἀγγέλων καὶ ταγμάτων καὶ τὸν παρὰ τῆ
Διαβολῆς κινηθέντα πρὸς παιδείαν τῆ Ἁγίᾳ κριτὴν. Καὶ
τοις τῷ τρόπῳ ἀγωνισάμενος, τὸν παρὰ τῆ μισθοποδοῦ
Θεοῦ ἀμάραντον ἔλαβε σέφανον, διὰ τὸν ὅποιον τὸ ἴδιον
αἷμα ἐξέδοτο, καὶ νῦν τοῖς ἀγγέλοις συναγαλλόμενος δο-
ξάζει Πατέρα Υἱόν, σὺν Ἁγίῳ Πνεύματι. Οὐ ταῖς πρεσβεΐ-
αις ἐλεῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ τῆς ἐρανίᾳ Βασιλείας αὐτῆς ὁ-
ξίς ποιῆσαι. Ἀμήν.

ΤΟ ΕΝ ΣΟΤ'ΖΑΒ'Η ΣΩΖΟΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΜΝΗΜΑ:
ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΝ ΕΚ ΤΟΥ ΜΟΛΔΑΒΙΚΟΥ.

Τὸ το ἅγιον λείψανον ἐκομίσθη ἀπὸ τὴν Λευκόπολιν (Ἀκερμὰν), ἐλθὼν καὶ σπαθῇ τῷ αἰοδίμῳ Ἀλεξάνδρῳ Ἡγεμόνῳ, τῷ γέροντος καὶ ἀγαθῷ. ὅς τις τὸ κατέθεσιν εἰς τὸν ναὸν τῆς ἐν Σατζάβη Μητροπόλεως, καθὼς φαίνεται εἰς τὸν βίον τε, ὅπως ἐ-
σάθη πολὺν καιρὸν. Μετὰ δὲ ταῦτα, μετατεθείσης τῆς καθέδρας τῷ Ἡγεμόνῳ ἀπὸ τὴν Σατζάβαν εἰς Ἰάσσιον, μετετέθη ὡσαύτως καὶ ὁ θρόνος τῆς Μητροπόλεως, καὶ τεταρα-
γμένων ὄντων τῶν πραγμάτων διὰ τὸ πόλεμον, μετεκομίσθη καὶ τὸ ἅγιον λείψανον εἰς Ἰάσσιον, καὶ κατετέθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως, ὅς τις ὀνομάζεται παλαιὰ Μητροπόλις. Ἐν ἔτει δὲ 7194, ἡγεμονεύοντος ἐν Μολδαβίᾳ τῷ αἰοδίμῳ Κων-
σταντίνῳ Καντεμίρῳ, καὶ ἀρχιερατεύοντος τῷ διὰ τὴν πολυμάθειαν περιβοήτῳ Δοσί-
θεῳ Μητροπολίτῃ, συνέβη νὰ ἐλθῇ ὁ Ἰωάννης Σοβιέσκης, Βασιλεὺς τῆς Λεχίας μετὰ στρα-
τεῖματα διὰ τῆς Μολδαβίας, στρατεύων κατὰ τῆς Βεσσαραβίας, καὶ ἐπιτρέφων ἐκεῖθεν
εἰς τὴν πόλιν Ἰάσσις. Τότε ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος βλέπων τὸν καιρὸν συγκεχυμένον
διὰ τὸν πόλεμον, καὶ φοβόμενος μήπως προσενηθῇ τελεία καταστροφή τῆς χώρας, καὶ αἰχ-
μαλωτισθῇ τὸ ἅγιον λείψανον ὑπὸ τῶν ἀλλοφύλων, μετὰ τὴν εἰδησιν τῷ Βασιλεῶς τῆς Λε-
χίας ἐσήκωσε τὸ ἅγιον λείψανον ἀπὸ ἐδῶ, καὶ λαβὼν αὐτὸ μετ' ἑαυτοῦ καὶ πάντα τὰ
κειμήλια τῆς ἁγίας Μητροπόλεως καὶ τὰ χρυσόβλλα τῶν ὑποσατικῶν, ἀπῆλθε μετὰ τῶν
λεχικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Λεχίαν, σοχαζόμενος, νὰ τὰ διαφυλάξῃ ἐκεῖ ὡς εἰς τόπον
γειτόνων, ὥς ὅτε νὰ καθησυχάσωσιν αἱ ταραχαὶ διὰ τινος εἰρήνης, καὶ ἔπειτα νὰ τὰ
φέρῃ πάλιν ὅλα εἰς τὸν τόπον τῶν εἰς τὴν Μολδαβίαν. Παραταθέντος δὲ τῷ καιρῷ τῶν
συγχύσεων ἐπὶ πολὺ, δὲν ἔφθασεν ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σοχασμόν
τε, ἀποθανὼν ἐκεῖ εἰς τὴν Λεχίαν. Καὶ τῶν διαδόχων τε μὴ δοκιμασάντων συνεχῶς, πρὶν
παλαιώσειν τὸ πρᾶγμα, νὰ τὰ ἐλευθερώσωσι, καὶ νὰ τὰ μετακομίσωσιν εἰς τὸν τόπον τῶν,
διέμεινε τὸ ἅγιον λείψανον καὶ πάντα τὰ κειμήλια ἐκεῖ εἰς τὴν Λεχίαν ἄχρι τῆς σήμε-
ρον, καὶ τῷ καιρῷ προϊόντος, ἔγινε δύσκολος καὶ ἡ ἐκτέλεσις τῆς ἐνδόξης ἀπελευ-
θέρωσης μετὰ ὀλίγα ἔξοδα καὶ κόπον. Ὅταν δὲ θελήσῃ ὁ Θεὸς νὰ παρακινήσῃ τινὰ δυ-
νάμενον νὰ καταβάλῃ κόπας καὶ ἔξοδα, διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἅγιον λείψανον καὶ τὰ
κειμήλια, πρέπει νὰ ἡξεύρῃ καὶ τὸτο, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος, φοβόμενος τὸν θάνα-
τον, μὴ πως δὴν φθάσῃ νὰ μετακομίσῃ ἐκεῖνα τὰ ἱερὰ κειμήλια εἰς τὸν τόπον τῶν ἐδῶ ἐν
ὅσῳ ἔζη, ἔκαμε καταγραφὴν πάντων τῶν κειμηλίων ἐκείνων ἐνώπιον τινῶν ἐπισκόπων
καὶ Ἀρχόντων Λέχων, ὑπογράφας αὐτὴν αὐτὸς τε καὶ οἱ λοιποὶ, καὶ ἐσημείωσεν ἰδιο-
χείρως ὁ Μητροπολίτης Δοσίθεος, ἐὰν δὲν φθάσῃ αὐτὸς νὰ φέρῃ ἐκεῖνα τὰ κειμήλια εἰς
τὴν Μολδαβίαν, νὰ εἶναι ὑπόχρεοι οἱ Ἀρχοντες τῆς Μολδαβίας μετὰ τὸν θάνατόν τε
νὰ ὑπάγαν ἐκεῖ καὶ νὰ τὰ παραλάβωσι. Ἡ καταγραφὴ αὕτη εἶναι γεγραμμένη μετὰ γράμμα-
τα λεχικά, καὶ εὑρίσκεται ἄχρι τῆς σήμερον εἰς τὴν Μητροπόλιν τῷ Ἰάσσι. Καὶ
τὸτο εἶναι ἀπόδειξις, ὅτι τὰ κειμήλια ἐκεῖνα δὲν ἦσαν ἡμαλωτισμένα, ἀλλὰ μόνον φυ-
λαττόμενα ἐκεῖ εἰς τῶν γειτόνων πρὸς διατήρησιν, καὶ μὴ ζητηθέντα διέμειναν ἐκεῖ. Τὸ δὲ
ἅγιον λείψανον εὑρίσκεται καταθεμένον εἰς ἑνα ναὸν τῆς πόλεως Ζιολκιέβ, εἰς τὴν Λεχί-
αν, ἐνθα πηγάζει θαύματα καὶ ἰάσεις εἰς τὰς μετὰ πίσεως καὶ πόθου προσερχομένους εἰς
τὴν βοήθειάν τε πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ἡ δὲ ἀπὸ τῆς πόλεως Ζιολκιέβ εἰς Σατζάβαν μετακόμισις γέγονεν ἐν ἔτει 1783. Διὰ
προσαγωγῆς τῷ Ἀντοκρίτορος τῆς Ἀσρίας Ἰωσήφ τῷ Β. κατ' αἰτήσιν τῷ τότε ἐπισκόπῳ Ρα-
δαστζίᾳ Δοσίθεῳ, καὶ διὰ τῷ Ἰωσήφ προηγεμένῳ τῷ μοναζερὶ Πέτρου, καὶ τῷ Μελετίῳ Ἀρ-
χιμανδρίτῃ. Ὁ δὲ βελλόμενος νὰ μάθῃ τὴν μετακόμισιν περιστατικώτερον, ἥς ἀναγνώσῃ
τὴν διεξοδικὴν ἐκτεθειμένην διήγησιν ἐν τῷ Μολδαβικῷ Ἀνθολογίῳ.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ac 28.029

B C U I A S I

Central University Library Iasi

Հիշատակ Դասիսի տարի 1844 թ. հունիսի 18-ին
Հիշատակ Դասիսի տարի 1844 թ. հունիսի 18-ին

1844 թ. հունիսի 18-ին

Մանուկ
Հիշատակ

B C U I A S I

Central University Library Iasi

80021

B C U I A S I

Central University Library Iasi

